

polnud kustki abbi leida. Mis siis muud
kui agga foorma Jummala holeks jätma
ja heinamale taggasí joudma, kus rahwas
tedda ootmas ollid. Sai agga läind,
ja kohhe juhtusid temma taggaliusatud wod-
rad kuulda sada, et mees nenda kimpus; ja
varsi olli nende nouge petud. Nõhhe jonega
tullid folko, aiasid heinad peält mahha
ja kandsid illusaste kuni, ennegõ vihm sai
tullema. Immeteledes leidis näber om-
mad heinad ullo alt, agga ehmates ja
håbbi täis, kui kuulda sai, kust se abbi
temmal tulnud; ja kohhe hakkab süda
tunnistama ja valjuste ta vasto kaeba-
ma, et liga teinud rahwale, kes ei olle
tassund kurja kurjaga vaid heaga. Ei
anna temma ennam aega, muud kui läb-
håb agga nende jure andeks palluma, ja keige
hea eest neid tännama, ja saab ja jádb
sest sadik nende keigeparremaks sõbraks.
Nenda matšab ristiinnimenne kāite, ja ni
hea assi tulleb keigevimaks ikka, kui ta
sedda kurja, mis talle tehakse, tassase

waimoga kannatab, ja kui ehk võib, pah-
handajale headki teeb.

Naene, kes omma mehhe õn-
saks teeb.

Kes naene, sedda Jummala arm olli
sigunud, kāis töös ja töes ristiinnimesse
teed, agga temma mees seisis usso vasto
ja orjas agga omiad himmud ja patto.
Ukskord kõneles mees jutude jures om-
ma sõbradega, kes ollid temma sarnatset,
naeste håist ja pahhaist ammetist, ja ei lõp-
nud temma liitlast omma naese wagga-
dust. Kui olleks temma tödeste ei ühhest
ainsastki heast kõrbest ilma ollewad, mis
agga jal naese kohta tulleb sovida, õties
mees; kui agga olleks tal se pühhade
tuio ollemas. Ei sa himmud milgi visul
temmast jaggo; iggal aial on ta walmis